

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata na zwyczajnym pa-
pierze złp. 12, na francuskim złp. 15.

N^{ER} 31.

Pojedynczy numer na zwyczaj-
nym papierze gr. 10.

CZWARTEK DNIA 5 SIERPNIA 1830 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzina	Bar. metr na 0° r.	Therm	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI
7	27 7, 786	+19. 0	94	połud: za słaby	Pochmurno	o g. 7 1/2 deszcz.
4. 12	„ 8, 054	+23 1	78	wschodni słaby	pogoda z chmur:	
3	„ 7, 870	+26 5	75	połud: wa. słaby	„ „	
9	„ 7, 809	+19. 1	96	połud: słaby	„ „	

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

KRAKÓW d. 5 sierpnia. — Pospieszamy z ogłoszeniem następującej odezwy Senatowi Rządzącego Rzeczypospolitęj naszej, tej chwili nadesłanej do umieszczenia.

SENAT RZĄDZĄCY &

Utrzymywanie starożytnych pamiątek, oprócz iż jest oznaką uszanowania dla przodków, jest oraz przyjętym pomiędzy cywilizowanemi ludami obowiązkiem; bo widok onych, przynoszących nas w odległe już upłynione wieki i przekonywając o prawdziwości wielu podań historycznych; o których by czasem powątpiewać przyszło, gdyby ich te nieme świadki nie potwierdzały: są niejako księga dziejów, do nieuczonych nawet przemawiająca, a razem służy do ożywiania najszlachetniejszego z uczuć, za grunt i podstawę pomysłowości krajowej uważanego.

Zbyt ochydném jest nazwisko dawane temu, kto z umysłu na swojej, bądź obcej ziemi, niszczy pomniki narodowi miłe; lecz

i ten staje się w oczach jego wytępnym, kto im z obojętnością upadać dozwala i nie używa ku onych podźwignieniu środków, jakie mu się nastęrczyć mogą. Te to uwagi spowodowały Senat, iż mając sobie z woli Najj.śniejszych trzech kraj wolnego miasta Krakowa protegujących Dworów, powierzony zarząd części ziemi polskiej, obejmującej stolicę obszernego niegdyś i znakomitego państwa, a widząc niepodobieństwo zachowania własnymi funduszami wielu gmachów, ku ozdobie onej, lub wygodzie, w czasach za-
możności i potęgi wzniesionych, powziął myśl wezwania szczodroblwości Polaków, do podźwignienia zagrożonego upadkiem, najsza-
cowniejszego z pomników, jakim jest mie-
szkanie niegdyś królów Polskich. — Wspania-
łomysłność monarchów pod których berłami
ród ten na teraz zostaje, nie znalazła tej my-
śli ubliżającą ich wszechwładztwu i przeto
ją łaskawie potwierdzić raczyli, udzielonem
pozwoleniem zbierania w prowincjach de-

wniey polskich, na wzmiankowany przedmiot dobrowolnych składek, do uskutenienia czego przedsięwzięte już zostały przez właściwe rządu stosowne środki. Pozostaje więc jeszcze urządzenie takowych w krainie krakowskiej: do czego przystępując Senat, poruczył zatrudnienie to, osobom obojey płci, na których dobrych chęciach polegać może; a upoważniwszy do tej posługi z pomiędzy obywateli PP. Józefa hr. Wodzickiego, Józefa hr. Szembeka, Michała Badeniego, Kajetana Florkiewicza, Jana Bochenek i Antoniego Hölzel; — a z pomiędzy Dam, Pani: Eleonorę z Dembowskich hr. Wodzicką, Barbarę z Dembińskich Czacką, Teresę z Jabłonowskich Gładzicką, Józefę z Zawadzkich Gostkowską, Józefę z Potulickich hr. Wielopolską, Teklę z Morbitzerów Wolffową i Amelią z Güntherów Morbitzerową; wzywa mieszkańców wolnego miasta Krakowa i jego okręgu ażeby, wedle możności, przyłożyć się do pomnożenia funduszu na podźwignienie zamku krakowskiego zechcieli.

Ochroniony od upadku, a jeżeli zamówność spodziewanego funduszu dozwoli, przywrócony do dawney okazałości ginach ten, zaświadczy potowności, iż ród Polski, jakkolwiek nim podobało się Opatrzności rozrządzić, nie utracił cnót, które go po wszystkie wieki odznaczały i w chwilach nawet największych niepomyślności głośnym czyniły. Imiona zaś tych którzy znaczniejszymi kwotami przyczynią się do wsparcia tego przedsięwzięcia, podanemi zostaną do wiadomości terażniejszego i przyszłych pokoleń.

W Krakowie dnia 21 lipca 1830 roku.
Wodzicki
Mieroszewski Sek. J. n. Senat.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

BERLIN d. 31 lipca. — Na giełdzie tutejszey spadły nagle papiery; — spadek ten

jest dosyć znaczny. — Kilka domów handlowych odebrało przez nadzwyczajną sposobność ostrzeżenie z Paryża pod d. 26 b. m. że w dniu tym wyszły trzy królewskie wyroki, z których pierwszy zawiesza wolność druku, — drugi rozwiązanie nową izbę deputowanych, — trzeci zmienia prawo o wyborach. — Oczekujemy co chwila urzędowego doniesienia o tym wypadku. — (*Wczorajsza przeto wiadomość z Wiednia w gazecie naszej pod artykułem z Krakowa umieszczona, zdaie się bydź nieplonną.*)

PARYŻ d. 23 lipca. — Wczoray bardzo zatrważające rozchodziły się wieści. Mówiono o gwałtownych środkach które ministrowie jeszcze przed końcem tego miesiąca wykonać przedsięwiorzą, a mianowicie: zawieszenie wolności druku, zniweczenie terażniejszych wyborów; — i Bóg wie, nie jakie inne jeszcze przepowiadano wypadki. — Dziennik *National* powstając przeciwko temu z zapalem, ręczy za swoją niezłamność w obronie swobod narodowych; — a *Goniec francuzki* zwiastuje niebezpieczeństwo rozruchów, tuż pode drzwiami ministerstwa stojące, jeżeliby do czego przyszło.

(Przyznać trzeba, że oba stronnictwa we Francyi doszły dziś do najwyższego stopnia zagorzałości. I tak jeden z dzienników opozycji, tyle stał się bezwstydnym, że przez wzgardę dla oycy, z ohydny ubliżeniem wspomina śmierć chwalebłą młodego Bourmonta na placu boju!!!) (*) a tak same pisma publiczne grob zasłużony wczesnie wykopują dla siebie; trudno bowiem podobney polemiki polityczney, na karb szaleństwa niepolicyć. —)

Telegraficzna Depesza. Tulon 20 lipca. Dej Algierski z całym swoim orszakiem wsiadł d. 16 b. m. na okręt *Jeanne d'Arc*. Wiadomość tę przwiózł bryg holenderski Echo, tej chwili tu przybyły.

* Poległ jak wiadomo w bitwie d. 18 czerwca.

RAPPORT DO KRÓLA Waleczność woysk lądowych i morskich W. K. Mości rozstrzygnęła los Algieru. Z tego powodu mam honor przedstawić W. K. M. ści, abys raczył to wielkie dzieło oręża francuzkiego świetnym uwieńczyć pomnikiem, i tym końcem rozkazać: wystawienie kolosu ozdobionego dzio-bami okrętowemi, któryby stanowił oraz wieżę latarnianą w porcie Tulonu; — umieszczenie na tymże nazwisk okrętów, numerów połkow, składających pomienioną wyprawę, tudzież imion jenerałów i officerow, którzy mieli szczęście do niej należeć; — ozdoby dotego pomnika, aby były ulane z dział zdobytych na Algierze. — Woysko twe N. Pamię; uzna w tym najpiękniejszą nagrodę swego poświęcenia się dla Króla i Ojczyzny i nową pobudkę do wdzięczności i miłości. (Podpisano) Baron Haussez minister morski. — Przychyłam się do tego wniosku. (podpisano) Karol X.

Wartość zdobytey artylleryi w Algierze szacują na 17,000,000 franków; żydzi ofiarowali za nią od razu 10,000,000.

MADRYT d. 13 lipca. — Dnia 8go obwieszono tu 8 osób. Władze sądowe czyniły królowi mocne przełożenia, aby ten ohydny rodzaj kary usunął. — Tegoż zaraz wieczora powstał rozruch w koszarach na ulicy S. Izabelli. Buntownicze orrzyki rozlegały się do koła; z trudnością przyszło officerom uspokoić niechętnych. — Osada madrycka całą noc stała pod bronią, bramy były pozamykane, strażę podwojone. — Wiele osób uwięziono, za noszenie wcale nowego medalu ktorego cel dotąd niewiadomy. Po jedney stronie znajduje się na nim litera V. i słowa: Król, Prawo, Inkwizycya; po drugiey korona, godło wolności, i podpis: Odroztzenie Hiszpanii A. R. S. 1830.

LONDYN d. 23 lipca. — Król osobiście zaydował się na odroczeniu parlamentu. —

Był to widok dawno już niedoświadczony i nader rozczulający. — J. K. M. przeczytał mewę tchnącą, pragnieniem utrzymywania pokoju w całej Europie. — (Dla braku miejsca, do następnych odkładamy numerów, szczegóły tego zdarzenia.

HISTORIA.

PAMIĘTNIKI VAN HALENA.

WSTĘP. *Wśród niezliczonych pamiętników, jakimi w naszych czasach, zalana jest prawie Europa; — pamiętników malujących powiększący części odarte ze czci i wstydu kobiety wielkiego świata; — podłości, zdrady i podstępny dworaków; — pochlebstwa lub niekzemne potwarze zaprzędanej widokom ich tłuszczy pisarków i wydawców; — mało znalezionych taktich, coby mogły mieć prawo nalezenia do historyi kończących się pierwszych trzydziestu lat, naszego tak obfitego w wypadki, XIX wieku; tym mniej jeszcze podobnych, coby z szlachetną bezstronnością, czyniły tylko i ludzi opiewały. — Nader przeto ostrożny wybor czynić należy, chcąc nie mi kiedy niekiedy, próżne miejsca w piśmie peryodycznem, z przyjemnością dla czytelników zapętnić. — Niepodobną wszakże i nieprzyzwolitą bytoby równie rzecz, do słowa je tłumaczyć; — proste wymyki są już dziś bardzo spopoliconem zgłodniałych dzienników zasilaniem; — jeden więc naydogodniejszy, choć w prawdzie naytrudniejszy, jest gładkie i treściwe skrośenie.*

Probkę tę niebezpieczną, postanowiliśmy na pamiętnikach Van Halena, uczynić. — Należą one do rzędu nayinteressowniejszych. — Autor ich, był szefem sztabu w woysku, znanego z niestychanej śmiałości i talentów wojennych Myny; w kwiecie młodości do stopnia podpótkownika wywyższony, przeszedł przez wszystkie koleje nieszczęść, jukiemi od tyłu wieków trapiła Hiszpaniją tak nazwana Inkwizycya, wptywem błogostawioney cywilizacyi, nazawsze dziś obalona. —

I.

Juan Van Halen urodził się na wyspie Leon, 16 lutego 1790. Ojciec jego hiszpan, z pewnej znakomitej rodziny w Niderlandach pochodzący, sprawował wyższy urząd w marynarce hiszpańskiej, — i dotąd jeszcze z pensyi wysłużonej, żyje w Madrycie. —

W dzieciennym zaraz wieku oddał go do szkoły gwardyi morskiej, — gdzie nader rzadkie talenta, pilność i zapal do nauk, w krótkim czasie otwarły mu drogę do sławy. — Małym chłopczyką jeszcze będąc, znajdował się już w pamiętnej bitwie pod Trafalgar, po której wnet postąpił na officera z dowództwem małego okrętu przy eskadrze Malgi; — ranny później w jednej z potyczek morskich, przeszedł w poczet officerow admiralicyi. W czasie pamiętnego powstania 2 Maja 1808 w Madrycie, Juan znajdował się w téj stolicy i na czele oddziału patriotów walczył przeciw francuzom, atoli ciężko znowu ranny musiał opuścić plac boju. Chwilowa zmiana polityczna w Hiszpanii, przywizła go do orszaku Józefa Bonapartego; — niedługo jednak zniechęcony niechęcią ludów tego nowego króla i niewdzięcznym przyjęciem swoich usług, wrócił na łono patriotów i przez szczególny podstęp, udawszy się za adjutanta marszałka Suchet, trzy twierdze Leridę, Mekinenzę i Monzoe na korzyść ich opanował. — Czyn ten, zjednał mu w krótko stopień kapitana. —

Młody Van Halen, sam daléy opowiada swoje przypadki.

“Ferdynand przywrócony został oczywiście, — oddział wojska w którym służyłem pierwszy powitał go i pierściami swemi otoczył na granicach królestwa. — Była to chwila upojenia szczęściem; żywo radości błyszczały na licach rozrzewnionego żołnierza; — płakaliśmy z radości!... —

Ale wszystko przemija — świat niema nic stałego prócz niedoli; która jedno okamgnienie pociechy, szeregiem lat gorczy z pamięci naszej wymazuje. —

Wiadome całej Europie wstąpienie na tron Ferdynanda VII; Epokę tę naznacają dwa pamiętne dla Hiszpanii wypadki: OBALENIE USTAWY KORTEZÓW, i PRZYWRÓCENIE INKWIZYCYI, — które natychmiast wydały z siebie także dwa przeciwne sobie stronnictwa. — Biada temu! kogo nieszczęsne przeznaczenie wciągnęło do pierwszego; ileż to ofiar znowu nie pochłonęła inkwizycja! W poczet tych nieszczęśliwych, zapisała mnie moja młodość, i zgroza na wspomnienie tego piekielnego trybunału. — Półk w którym dowodziłem kompanią, wysłany został nałże do Andaluzyi. — Madryt był pod ówczas teatrem okropności. — Dnia 8 grudnia 1815, znajdowałem się na świetnym wieczorze u pewnej znakomitej rodziny w Jaen. — Właśnie siedliśmy do stołu, kiedy służący mój wpadł zadyszany i doniósł mi, że półkownik osobiście był u mnie na kwaterze, i niezastawszy, kazał mnie wszędy szukać. — Pośpieszyłem natychmiast. — “Przykro mi jest, zawołał ten szanowny officer, uyrzawszy mnie, że WPanu złą wiadomość przynoszę. Tej chwili odebrałem rozkaz królewski uwięzienia WPana i zabrania jego papierów.....” — Wyrok ten przyjąłem bez szemrania. — Zamknięto mnie w koszarach.

II.

Odtąd zaczyna się pasmo okropności mojego losu; odtąd już czytelniku przez same jaskinie nędzy ludzkiej przeprowadzać cię będę; ażebyś zapłakawszy nademną, ośledził mi wspomnienia srogich męczarni, których niezastawioną, długi czas byłem ofiarą.